

Proves d'accés a la universitat per a més grans de 25/45 anys

Convocatòria 2014

Comentari de text

Sèrie 3

Fase general

Qualificació				
Part 1	Exercici 1	1.1		
		1.2		
		1.3		
	Exercici 2	2.1		
		2.2		
		2.3		
Part 2	Exercici 3			
Qualificació final				

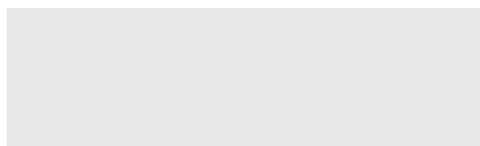
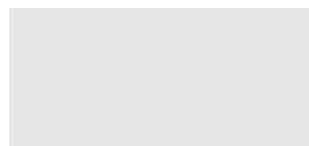
UAB

Universitat Autònoma de Barcelona

Qualificació

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

Aquesta prova consta de dues parts. La primera consisteix a llegir, comprendre i interpretar dos textos, l'un en llengua catalana i l'altre en llengua castellana, i a contestar les preguntes corresponents. La segona part consisteix a exposar un tema determinat.

Tots els exercicis es poden contestar en català o en castellà, indistintament. Les faltes d'ortografia i les incorreccions de lèxic, de morfologia i de sintaxi restaran 0,1 punts per falta; per cada error d'accentuació es descomptarà 0,05. En les qüestions d'elecció múltiple, si la resposta és incorrecta, no hi haurà cap descompte. En el conjunt de l'examen, el descompte serà com a màxim de 2 punts.

Esta prueba consta de dos partes. La primera consiste en leer, comprender e interpretar dos textos, uno en lengua catalana y otro en lengua castellana, y en contestar las preguntas correspondientes. La segunda parte consiste en exponer un determinado tema.

Todos los ejercicios pueden responderse en catalán o en castellano, indistintamente. Las faltas de ortografía y las incorrecciones de léxico, de morfología y de sintaxis restarán 0,1 puntos por falta; cada error de acentuación descontará 0,05. En las cuestiones de elección múltiple, si la respuesta es incorrecta, no habrá ningún descuento. En el conjunto del examen, el descuento será como máximo de 2 puntos.

PART 1

Exercici 1

[3 punts en total]

El text següent és un article de diari. Llegiu-lo i contesteu les preguntes que hi ha a continuació.

Llegeixo a *Guerra i pau*: «Els ulls de la princesa, grans, profunds, de vegades fulgurants com si projectessin raigs de claror ardent, eren tan bells que molt sovint, malgrat la lletgesa de tota la seva cara, els seus ulls es feien més atractius que qualsevol altra bellesa. La princesa, però, no havia vist mai l'expressió dels seus ulls, l'expressió que prenien quan no pensava en ella. Com en tothom, el seu rostre prenia una expressió artificial així que es mirava al mirall.» Faré abstracció del moment de la narració i ni tan sols explicaré quin és el personatge de la novel·la de Tolstoi al qual es fa referència. M'interessa considerar la reflexió sobre la relació que mantenim amb els miralls.

Potser sí que, davant del mirall, tendim a una representació que fa que ens mostri una imatge artificial que no ens reflecteix: el mirall ni tan sols ens retorna la millor expressió. És així que la princesa ignora la bellesa que pot adquirir l'expressió dels seus ulls.

Hi ha qui diu, i em sembla que no s'equivoca, que davant d'una càmera (sigui fotogràfica o sigui de qualsevol mena que reproduïx el moviment) actuem com si estiguéssim davant d'un mirall i que, per tant, tendim a la representació, de manera que la imatge enregistrada correspon a un artifici al qual se li escapa la hipotètica realitat (això és molt complex) del que som. El cas és que, sobretot en el cas de les fotografies, la imatge que tendim a representar-hi és la de la felicitat. És una llarga tradició que es renova a cada moment al Facebook: només s'hi pengen les fotografies de la felicitat que, volent ser exhibida, conformen un pur artifici. Tanmateix, a vegades les imatges, fins i tot les fotogràfiques, ens revelen una veritat inesperada que s'ha captat en l'abandonament de qui ha deixat de mirar-se al mirall. Estic trasbalsada des que, fa uns dies, vaig trobar sense buscar-les unes fotos de la meua mare uns mesos abans de la seva mort, quan encara no s'havia evidenciat la malaltia. Hi he vist la tristesa, l'absència, de qui se'n va. I quan passava no ho vaig veure prou.

1.1. Encercleu la resposta correcta.

[1 punt]

Per què s'afirma en el text: «És així que la princesa ignora la bellesa que pot adquirir l'expressió dels seus ulls»?

- a)** Perquè la princesa de la novella de Tolstoi, com tothom, quan es posa davant del mirall només sap mirar les parts del cos que l'obsessionen i no descobreix les autènticament belles, els ulls en el seu cas.
- b)** Perquè la princesa de la novella de Tolstoi, com tothom, només es mira al mirall per arreglar-se i poder-se presentar millor davant dels altres, sense percebre els elements d'autèntica bellesa, els ulls en el seu cas.
- c)** Perquè la princesa de la novella de Tolstoi, com tothom, no sap mantenir una expressió natural quan es mira al mirall i, per tant, no pot constatar la bellesa autèntica, la dels ulls en el seu cas.
- d)** Perquè quan ens mirem al mirall no podem constatar ben bé la realitat, que només poden copsar les altres persones; així, només els altres es poden adonar de la bellesa dels ulls de la princesa de la novella de Tolstoi.

1.2. En què s'assembla, segons el text, ser retratat per una càmera i mirar-se al mirall? La resposta ha d'ocupar entre una i cinc línies.

[1 punt]

1.3. Encercleu la resposta correcta.

[1 punt]

Què vol dir la frase «És una llarga tradició que es renova a cada moment al Facebook: només s'hi penjen les fotografies de la felicitat que, volent ser exhibida, conformen un pur artifici»?

- a)** Que el Facebook ha contribuït a la felicitat de molta gent.
- b)** Que la gent només penja al Facebook fotografies que volen projectar una imatge de felicitat absoluta de la seva vida, una imatge que mai no és del tot real.
- c)** Que la gent penja fotografies al Facebook només per exhibir-se, i en això consisteix la felicitat per a molta gent.
- d)** Que el Facebook no ha contribuït a la felicitat de la gent, encara que hi hagi persones que s'ho pensin.

Exercici 2

[3 punts en total]

El text següent és un fragment d'un article de caràcter filosòfic. Llegiu-lo i contesteu les preguntes que hi ha a continuació.

Toda sociedad humana necesita mitos más o menos supersticiosos sobre su pasado y su futuro: una memoria y una prospectiva compartidas (esta palabra se estima muchísimo) en cuya zona de juntura quepa un presente que merezca ser recordado, que cumpla lo que se vaticinó para él y que incite a imaginar ilusionadamente el porvenir. Las ciencias humanas y sociales deberían esforzarse por desmontar tales leyendas y miraras con el mayor distanciamiento y sarcasmo posibles, pero durante estos 20 años daba la impresión de que historiadores, pensadores y otros estudiosos tenían por oficio construir mitos más que examinarlos y echar constantemente leña al fuego para que las lealtades atávicas no cesasen de hervir ni un momento.

Debe destacarse, sin embargo, que la obsesión por el pasado constituía solo una de las dos caras de la moneda. La otra mostraba un seguro porvenir de abundancia, capaz de convertir las glorias del pretérito en materia de consumo cultural y sus desdichas en motivo de reclamación, un mañana luminoso donde el desasosiego y el agobio serían sustituidos por toda clase de fascinantes retos. Se suponía que un futuro así nos lo habíamos ganado a pulso y formaba parte de nuestros derechos, pero las creencias que una época infatuada tiene sobre su porvenir suelen volverse muy grotescas cuando el mañana imaginado se evapora. Aquel futuro de clase media a la altura de los tiempos, pragmática, hipotecada y filisteas, dinámica y sin prejuicios, tan orgullosa de sus objetos de consumo como de la excelencia que implicaba el disfrutarlos, era una tenebrosa pesadilla, aunque a su final no le ha seguido ningún despertar lúcido, sino tan solo confusión sonámbula. [...]

En el futuro estaba escrita una prosperidad creciente que nos pondría, por fin, en la primera fila del progreso, con toda aquella salmodia de la superación de las caducas soberanías nacionales, llamadas a disolverse en una red de dependencias recíprocas, tan inevitable como promisorias y apasionantes. De qué clase de red se trataba (y de qué tipo de pesca) nos hemos dado cuenta con la incredulidad que debe de sufrir el pez cuando está a punto de ser sacado del agua.

Antonio VALDECANTOS. «Sin imagen del tiempo». *El País* (3 noviembre 2012), p. 31

2.1. Quina crítica fa l'autor als historiadors i a altres intel·lectuals dels darrers vint anys? La resposta ha d'ocupar entre una i cinc línies.

[1 punt]

2.2. Encercleu la resposta correcta.

[1 punt]

Per què l'autor afirma que «la obsesión por el pasado constituía solo una de las dos caras de la moneda»?

- a)** L'altra cara de la moneda consistia en un excés d'esperit consumista on fins i tot la cultura es convertia en objecte de consum per a satisfer una classe mitjana orgullosa del que posseïa.
- b)** L'altra cara de la moneda, l'altre element distorsionador en la percepció de la realitat, consistia en la creença en un futur ideal i irreal, on el consum cultural seria considerat el factor més important en l'estructuració de la societat.
- c)** L'altra cara de la moneda, l'altre element distorsionador en la percepció de la realitat, consistia en la creença en un futur on ja no hi hauria motius per a la reclamació i on hi hauria feina ben pagada i reptes per a tothom.
- d)** L'altra cara de la moneda, l'altre element distorsionador en la percepció de la realitat, consistia en la creença en un futur ideal i irreal, ple de prosperitat i de perspectives exageradament positives.

2.3. Quin sentit té la frase «Se suponía que un futuro así nos lo habíamos ganado a pulso y formaba parte de nuestros derechos, pero las creencias que una época infatuada tiene sobre su porvenir suelen volverse muy grotescas cuando el mañana imaginado se evapora»? La resposta ha d'ocupar entre una i cinc línies.

[1 punt]

PART 2

Exercici 3

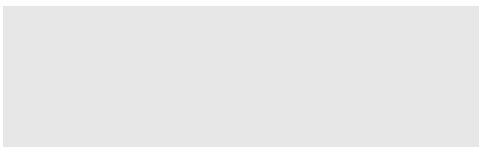
[4 punts]

Trieu UNA d'aquestes dues opcions.

Opció A. Escriviu un text, d'entre cent cinquanta i dues-centes paraules, en què exposeu els avantatges i els inconvenients de la fotografia digital en relació amb l'antiga fotografia amb càmeres analògiques.

Opció B. Escriviu un text, d'entre cent cinquanta i dues-centes paraules, en què exposeu un error o un defecte concret, segons el vostre parer, de la nostra societat actual, i proposeu algun canvi que solucioni o millori el problema.

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

Etiqueta del corrector/a

